

1973 பிப்ரவரி 6]

4. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்.

திருப்பூர், கோவை, சேலம் ஆகிய இடங்களில் நூல் விலை திடீர் ஏற்றமும் அதனால் நெசவாசனார் பாதிப்பும்.

MR. DEPUTY SPEAKER : Next is the adjournment motion given by Thiru N. K. Palanisamy. He has given a notice of the following adjournment motion :—

“The grave situation prevailing in Tiruppur, Coimbatore and Salem due to sudden increase in the prices of yarn resulting in decrease of wages of the weavers and the hardship caused to the weavers and their families.”

DR. H. V. HANDE has given a similar motion. Thiru A. R. Marimuthu, Thiru R. Ponnappa Nadar, Thiru K. T. K. Thangamani have also given similar motions. Dr. Hande may speak first.

DR. H. V. HANDE : Sir, I have given note that the business of this House do stand adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz., “the frustration and feeling of insecurity prevailing among handloom weavers on account of the rise in price of yarn and inadequate supply of yarn”. There are two areas in Salem which are actually connected with this problem. There is a very serious situation there where a number of people have been actually victimised on account of violence. This violence has resulted due to police ruthlessly pursuing these people to different parts of the City and then putting them in lock-up. My information is that nearly 90 persons have been actually kept in the lock-up because of this agitation. Also my information is that most of these people kept in the lock-up have not taken any active part in the agitation. I think the police became violent and lathi-charged these people. A bus had been burnt and the police came round and lathi-charged the innocent people. The poor handloom weavers had nothing to do with that. It is purely a question of law and order.

Secondly, these weavers have been finding it difficult to get yarn at controlled prices.

For instance, during Deepavali, 40-count yarn which was sold at Rs. 58 is now sold at Rs. 72. The price of 60-count yarn which was Rs. 84 is now Rs. 100. Similarly the price of 80-count yarn which was sold at Rs. 115 is now sold at Rs. 130. In the case

[Dr. H. V. Hande] [1973 பிப்ரவரி 6]

of 100-court yarn the increase was from Rs. 148 to Rs. 160. In the last three months the percentage of increase in the price of yarn is 30 to 40. Therefore, the people who are actually in need of yarn are finding it difficult to get it at controlled price or cheap price at which they were getting before. What can the poor weavers do? They held protest meetings. When they hold protest meeting, the police come into the picture. Even to-day they are going to stage a protest meeting. Now the weavers are trouble on two sides, police and economic crisis. They are being tortured and it is not a small matter about which the House can be unconcerned. How are they going to eke out their livelihood if they are able to get yarn at controlled or cheap price?

The Hon. Minister for Industries may plead that the Central Government should deal with the matter. Why not the State Government give a helping hand? Now, the weavers are getting only 25 per cent of the yarn requirements at controlled price from the co-operative organisations and 75 per cent of them do not get it at controlled price. You can give them cards showing the amount of yarn to be allotted to them. Why should you leave them at the mercy of unscrupulous persons? Is it not the duty of the State Government to come to their help instead of leaving it to the Central Government.

Sir, there are a large number of weavers in Madurai, Salem, Madras and other districts and they form the biggest section of the society. These people will not take this lying down. I am not trying to incite them. But I warn the Government that a situation may arise when there will be violence, there will be crisis and there will be bloodshed and innocent persons will be tortured.

[திரு. நா. வீராசாமி தலைமை]

So, I request the Government to do something immediately to solve this problem. It is not a party matter and if the House is adjourned we can review the matter and come to a decision. The Hon. Chairman has got full powers of the Speaker and I think he will exercise his powers.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த முக்கியமான பிரச்சினையை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கொண்டு வந்திருக்கிற ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஓரிரு கருத்துக்களை

1973 பிப்ரவரி 6]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

—இது எப்படி ஒத்திவைப்பிற்கு உகந்தது என்ற கருத்தை மட்டும் கூற முற்படுகிறேன். விரிவான விவரங்களை எல்லாம் எனக்கு முன்னால் பேசிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எப்படி நூல் விலையானது விஷம்போல் ஏறி, இன்று அதிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற நெசவாளர்கள் பட்டினியிலே அவதிப்படுகிறார்கள் என்ற விவரங்களை எல்லாம் கூறினார்கள்.

பொதுவாக, கோயம்புத்தூர், சேலம், மதுரை போன்ற பல பகுதிகளிலே இருக்கிற இந்த நெசவாளப் பெருங்குடி மக்கள் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். 1967-லே இருந்த நூல் விலையைவிட அதிகமாக நூல் விலை இன்று ஏறியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக பல இடங்களிலேயும் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. சேலம் மாவட்டத்திலே நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எல்லாம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். சமூகவிரோதிகள் ஏதோ ஒரு பஸ்ஸுக்கு தீ வைத்தார்கள் என்ற காரணத்தினால் ஒன்றும் அறியாத அப்பாவி களாக இருக்கின்ற நெசவாளர்களை அம்மாபேட்டை என்ற பகுதியிலேயும், பொன்னம்மாபேட்டையிலேயும் இருக்கிற நூற்றுக்கு மேலானவர்களின் பேரில் செக்ஷன் 301, 148 435-ன்கீழ் கேசுகளை ரிஜிஸ்டர் செய்திருக்கிறார்கள். ஏதோ கிளர்ச்சி போன்றவை எல்லாம் அவர்களுக்கு இருக்கிற கஷ்டத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பதை நாம் எல்லாம் உணர வேண்டும். இன்று கூட்டுறவுத் துறையிலே 12 ஆலைகள் இருக்கின்றன. அதே மாதிரி சில்க் மில்ஸ் என்று 7 ஆலைகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தி இந்த நூலை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், வெளி மார்க்கெட்டிலே அதாவது வெளிச் சந்தையிலே இவர்கள் நூலின் விநியோகம் செய்துகொண்டே இருக்கிறார்கள்.

இதிலே நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு ஒன்று கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த வெளி மார்க்கெட்டிலே விற்பதை தற்காலிகமாக நிறுத்தம் செய்து, பெரும் பங்கினை நெசவாளர்களுக்கு அடையாளக் கார்டின் மூலமாக விநியோகம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டினை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடையாளக் கார்டை யாருக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் தொழிலிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிற அந்த நெசவாள தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும். அது இல்லாமல் இப்பொழுது இருக்கின்ற நிறுவனங்களுக்கு கார்டை கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 பிப்ரவரி 6]

எல்லா தறிகளையும் ஊக்குவிக்கிறார்களா என்பதை பரிசீலனை செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இதிலே மத்திய அரசாங்கம் என்ன சொன்னாலும் சரி, இப்பொழுது நூல் விலை அதிகமாக கூடியிருக்கிறது.

அதே சமயத்திலே பஞ்சு விலை கூடி இருக்கிறதா, உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக கூடியிருக்கிறதா என்பதை எல்லாம் பார்க்க வேண்டும். ஒருவேளை கூட்டுறவுத் துறையிலே இயங்குகின்ற 12 ஆலை நிர்வாகிகள் கூறக்கூடும் “கூப்பன் மார்க்கெட் சேல்ஸ்” எங்களுக்கும் வேண்டுமென்று. முதலாவதாக இந்த தொழிலாளர்களுடைய தேவையை பூர்த்தி செய்வது தான் அரசாங்கத்தினுடைய தலையாய கடனாகவும், சாலச்சிறந்த கருத்தாகவும் இருக்கும் என்பதை வலியுறுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக, இன்று எல்லா பகுதியிலேயும் இருக்கின்ற நெசவாளர்களின் கஷ்டங்களையும் தொல்லைகளையும் தீர்க்க அரசாங்கம் சுறு சுறுப்பாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளை ஒரு மணி நேரம் ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது மிக முக்கியமான பிரச்சனை; இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களை பாதிக்கக் கூடிய இந்த நெசவாளர்கள் பிரச்சனையை சரிகட்ட அரசாங்கம் வேண்டியவைகளை செய்ய வேண்டும்.

இன்று ஆளும் கட்சியாக இருப்பவர்கள் ஒரு காலத்திலே கைத்தறித் துணிகளை சுமையாக தூக்கிச் சென்று விற்றிருக்கலாம் அந்த நெசவாளர்களின் குறையினை போக்க; ஆனால் இன்று இருக்கின்ற நிலைமை வேறு என்பதை நாம் நன்கு உணர வேண்டும். பசியினால், பட்டினியினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்ற தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அது இல்லாவிட்டால் பலவிதமான கிளர்ச்சியும், புரட்சியும் ஏற்படும் என்றுதான் நாம் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அத்தகைய நிலைமை உருவாகாமல் இருக்க நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான நூலை நியாயமான விலையில் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இன்று தமிழகத்தில் நெசவுத் தொழிலாளர்கள் எப்போதும் இல்லாத நிலைமையில் வெகுவாகப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அமைச்சரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். நூல் விலை ஏற்றத்தின் காரணமாக—ஒரு

1973 பிப்ரவரி 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ரூபாய், இரண்டு ரூபாய், ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் தானே என்பதற்கல்ல—கிட்டத்தட்ட 50 சத விகிதம் நூல் விலை ஏற்றத்தின் காரணமாக அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் நூல் வாங்கி தொழிலைச் செய்ய முடியாமல் பட்டினி கிடக்க வேண்டிய அவல நிலையில் ஆயிரக்கணக்கான நெசவுத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் பார்த்துக்கொண்டு நாம் பேசாமல் இருக்கமுடியாது. அதற்கான காரியங்களை அரசு உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். அரசு உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கூறுகிறபோது அதிலும் சிரமம் இருக்கலாம். எந்தச் சிரமம் இருந்தாலும் தொழில் செய்பவனை பட்டினியாகப் போட்டுவிட முடியாது. தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக குறைந்தது—அவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய விலையில் எந்தஎந்த வகையில் நூல் சப்ளை செய்ய முடியும் என்பதை அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும்.

அவர்கள் தங்களது சங்கங்கள் மூலமாக பல தீர்மானங்களைப் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் உற்பத்தியாகக் கூடிய நூல் முழுவதையும் அவர்களுக்குக் கண்டிரோல் விலையில் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் நூல் முழுவதையும் கொடுக்க முடியாது என்று கூறினதாகத் தெரிகிறது. அப்படிச் சொல்லிக் கழித்துவிட்டால் யார் அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பது? அவர்களுடைய கஷ்டங்களை எதிர் தரப்பில் உள்ள நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆளும் கட்சியில் உள்ள உறுப்பினர்களும் கூட எடுத்துச் சொல்லலாம். அமைச்சர்கள் தான் இதைப்பற்றிச் சிந்தித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். அப்படி இல்லாது நாட்டில் கொந்தளிப்பு ஏற்பட அனுமதிக்க வேண்டுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். சேலத்தில் பட்டினி கிடக்கிற தொழிலாளர்கள் கூட்டங்கள், ஆர்பாட்டங்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் எங்கோ ஒரு பஸ் கொளுத்த பட்டிருக்கிறது.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): இந்தத் தீர்மானத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்கிறபோது அதை யெல்லாம் சொல்லலாம். இப்போது இதை ஏன் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களைச் சொன்னால் போதும்

[1973 பிப்ரவரி 6]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : சேலத்தில் நெசவாளர்களுடைய வீடுகளுக்குள் போலீசார் புகுந்து பெண்கள் எல்லாம் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் நெசவாளர்களுடைய துன்பத்தைத் துடைக்க உடனே முன்வரவில்லை என்றால் சேலத்தில் நடந்த சம்பவங்கள் போல மற்ற மற்ற இடங்களிலும்கூட ஏற்படத்தான் செய்யும். இந்தச் சர்க்காரா இதுபற்றி கவனிப்பதா? இதை கவனிக்க வேண்டியது மத்திய சர்க்காரா என்று நாம் வாளா இருந்துவிட முடியுமா? இது நம்முடைய பொறுப்பு. எப்படியோ நம் மாநில நெசவாளர்களை நாம் காப்பாற்றியாகத்தான் வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

உடனடியாக நெசவாளர்களுக்கு நியாயமான விலையில் நூல் கிடைக்க தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று இந்த அரசை கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை ஏன் எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும் என்பதற்கு சிலவற்றைச் சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும்.

இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருப்பதன் நோக்கமே ஒருவகையில் 1-ஆம் தேதி அன்று சேலத்தில் நடந்த சம்பவங்கள்தான். அதை யொட்டி கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய வீட்டில் புகுந்து 150 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 87 பேர்கள் இன்னமும் சிறையில் காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது எல்லாம் மிகவும் ஆத்திரமூட்டக்கூடிய செயல். அதன் காரணமாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் ஒரு கமிட்டி அமைத்து அதற்குத் தலைவர் திரு. கே. எஸ். மாணிக்கம், கன்வீனர் திரு. கே. எஸ். அங்கமுத்து ஆகியவர்கள் இந்தப் பிரச்னை சம்பந்தமாக 15-ஆம் தேதிக்குள்ளாக ஒரு முடிவு ஏற்படவில்லை என்று சொன்னால் கோட்டைக்கு முன் மறியல், கலெக்டர் ஆபீஸ் முன் மறியல் என்பதாக செயல்முறையில் இறங்கத் தீர்மானித்து தெரியப்படுத்தியும் இருக்கிறார்கள். இந்த நெசவாளர்கள் சம்பந்தமாக நாட்டில் ஒரு கொந்தளிப்பு நிலைமை ஏற்படாது உடனடியாக அரசு தக்க பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும்.

நெசவாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளைப் பரிசீலனை செய்ய அரசு சந்தானம் கமிஷனைப் போட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் நெசவாளர்களது கேந்திர இடமாக இருக்கக்கூடிய சேலம் போன்ற

1973 பிப்ரவரி 6]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பகுதிகளில் நெசவாளர்கள்மீது அடக்குமுறைகளைக் கட்டவிழ்த்து விடுவது கொஞ்சம் கூடச் சரியானது அல்ல. உடனடியாக அடக்கு முறைகளைக் கைவிடுவது அவசியம். அவர்களது நியாயமான கோரிக்கைகளைச் செயல்படுத்த உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நெசவாளர்களது பிரச்சினை பற்றி பலமுறை இந்த அவையிலேயே விவாதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அரசுக்குத் தேவையான ஆலோசனைகளை இந்த நேரத்தில் நாங்களும் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். அந்தக் குழுவின்மீதும் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை ஏற்று இதுபற்றி 2 மணி நேரமாவது விவாதிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் நூல் விலையேற்றத்தால் அல்லல்படுகிற பிரச்சினையை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்ததற்காக மன்ற அங்கத்தினர்களுக்கு நான் முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதுபற்றி இந்த அவையில் அரசே ஒரு அறிக்கை வைப்பதாக இருந்தது. ஆயினும் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களின்மீது அந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்வது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்று கருதித்தான் அந்த அறிக்கையைத் தனியாக வைக்கவில்லை. இந்தப் பிரச்சினை உடனடியாக பரிகாரம் காணவேண்டிய ஒன்றாகும். என்றாலும், இது மாத்திரம் அல்ல—எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் நிரம்ப வேகமாக, உணர்ச்சி வசப்பட்டு பேச வேண்டுமென்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கருதுகிறார்கள். நிச்சயம் இதில் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் இல்லாது நம் மாநில நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினை. அவர்களது துயர் உடனடியாகத் துடைக்கப்பட வேண்டும் என்கிற கருத்தில்தான் அரசு இதுபற்றி பரிசீலித்து வருகிறது. “இதற்கு நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? மத்திய அரசாங்கம்தான் பொறுப்பு” என்று நாங்கள் சொல்லப்போவதாக ஊகித்துக்கொண்டு பேசும்போதே, “மத்திய அரசாங்கத்தின்மீது பழியைப் போட்டுவிடாதீர்கள்” என்றும் சொல்லிவிட்டார்கள். உண்மையில் இந்தப் பிரச்சினையை நாம் இந்த நாட்டில் பொருளாதார கண்ணோட்டத்தோடு பரிசீலிப்பதுதான், விவாதிப்பதுதான் பொருத்தம் என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 பிப்ரவரி 6]

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத் தேவையானது நூல். கண்டிரோல் விலைகூட இல்லே—ஒரு நியாயமான விலையில் நிரந்தரமாகக் கிடைக்க ஒரு உத்தரவாதம் ஏற்பட்டாக வேண்டும். அவ்வப்போது ஏற்படுகிற விலையேற்றங்களினால் நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பது தான் நமது அரசாங்கத்தின் கருத்தாகும். அதற்கான நடவடிக்கை அனைத்தையும் இந்த அரசு எடுக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது நூல் விலை ஏறியிருக்கிறது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதுவும் விலை மிக அதிகமாக ஏறியிருக்கிறது. இது போன்ற விலையேற்றத்தை நிரந்தரமாகத் தடுக்க நாம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

ஆயினும் உடனடிப் பிரச்சனை கூட்டுறவு நூற்பாலைகள், அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நூற்பாலைகள் ஆகியவற்றில் உற்பத்தி செய்யப்படும் நூல் அனைத்தையும் நெசவாளர்களுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய நியாயமான விலைக்கு விநியோகிக்க வேண்டும் என்கிற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற மில்களில் தயாராகும் நூல் அனைத்தையும் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியின்றி கொடுப்பது என்பது இயலாத காரியம். கூட்டுறவுத் துறையில் இயங்குகின்ற நெசவாளர்கள் அனைவருக்கும் நாம் நூல் கொடுத்து விடுகிறோம். நியாயமான விலையில் கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்துவிடலாம். ஆனால் கூட்டுறவுத் துறைக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கிற மாஸ்டர் லீவர்ஸ் பிரச்சினையான நாம் தீர்க்க முடியாத பிரச்சனையாக இருக்கிறது.

பொதுவாக, மொத்தம் எல்லா நெசவாளர்களுக்கும் நியாயமான விலையில் அரசாங்கமே நூல் சப்ளை செய்வது என்றால் தேவைப்படுகிற நூல் 16 ஆயிரம் பேல்ஸ். இத்துணையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற மில்களில் இருந்து மட்டும் கொடுக்க முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலுள்ள 200 நூற்பாலைகளில் உற்பத்தியாகும் நூல் அனைத்தும் நியாயமான விலையில் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது நல்ல முடிவாக இருக்க முடியும். அதே நேரத்தில் அவர்களுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களும் அவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் இருக்கவேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற நூலை

1973 பிப்ரவரி 6]

[திரு. செ. மாதவன்]

மட்டும் நியாயமான விலையில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வது இந்தப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வாக அமையும் என்று கருதுவது சரியல்ல, தவறு என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிரந்தரமாக இந்தப் பிரச்சனை நீடிக்கக் காரணம் தமிழ்நாடுதான் அதிகமான நூற்பாலைகளைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆயினும் நூற்பாலைகளுக்குத் தேவையான பஞ்சு-பருத்தி வெளி மாநிலங்களில் இருந்தும், வெளி நாடுகளில் இருந்தும் பெற்றாக வேண்டிய சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. இங்கு உற்பத்தியாகக் கூடிய நூல்களுக்கும் சந்தை, வெளி மாநிலங்களைத்தான் எதிர்பார்த்திருக்கும் நிலை இருக்கிறது. இதுதான் இந்த பிரச்சினையை பொறுத்த வரையில் நம் நாட்டுப் பொருளாதார அமைப்பாக இருந்து வருகிறது. இதுதான் அடிக்கடி சங்கடமான நிலையை கைத்தறிகளைப் பொறுத்த வரையில் உண்டாக்கிவிடுகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண முடியவில்லை என்பதுதான் நம் முன்னாலே உள்ள கவலையெல்லாம். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண முடியும் என்றால், அதற்கு ஒரே ஒரு வழி, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவுக்கு, தமிழ் நாட்டிலுள்ள கூட்டுறவுத் துறை, தனியார் துறை நெசவாளர்களுக்கு இவ்வளவு நூல் தேவை என்று கணக்கிட்டு அந்த நூலை மாநில அரசே பொறுப்பேற்று இந்த மாநிலத்திலுள்ள தனியார் துறை, கூட்டுறவுத் துறை, நம் அரசாங்கம் நடத்துகிற கூட்டுறவு ஆலைகள், இம்முன்று தரப்பட்ட ஆலைகளிலே இருப்பவர்களுக்கு, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு தேவையான நூலை, கொள்முதல் செய்து நியாயமான விலையில் கொடுக்க திட்டம் ஏற்பட்டால்தான் நிரந்தரமான பரிகாரம் காண முடியும்.

பஞ்சு விலை ஏறிவிட்டதால், நூல் விலை ஏறிவிடுகிறது. ஏற்றுமதிக்கு அதிக வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தினால், நூல் விலை ஏறிவிடுகிறது. மராட்டியத்திலே, குஜராத்திலே இவர்களுக்குச் சாதகமான சூழ்நிலை இருப்பதால், விலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்வதற்கெல்லாம் நாம் முடிவு கட்ட வேண்டுமானால் இந்த ஒரு வழியைத் தவிர வேறு வழி இருக்க முடியாது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குப் பணிவன்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலைக்கு முக்கியமான இரண்டு காரணம், ஒன்று மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுமதிக் கொள்கையிலே எடுக்கின்ற முடிவு. சில சமயம், ஏராளமான நூல்களை ஏற்றுமதி

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 பிப்ரவரி 6]

செய்ய வாய்ப்புகள் தரப்படுகின்றன. உடனே விலை ஏறிவிடுகிறது. அண்மையிலே மின்சாரத் தட்டுப்பாடு காரணமாக, நூற்பாலைகள் மின்சாரத்தைக் குறைவாக உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தோம். அதன் காரணமாக, உற்பத்தி குறைகிறது. நூல் விலை ஏறியுள்ளது, அதனால் நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்பதை நான் ஏற்றுக்கொண்டு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு யோசனை தெரிவித்து உள்ளோம். அதைக் கூடத் தவறு என்று கருதக் கூடாது. இந்த அதிகாரத்தை எங்களுக்கு தாருங்கள். நெசவாளர்களைப் பொறுத்த அளவிலாவது நாம் நிரந்தரமான பரிகாரம் காண் வேண்டுமென்றால், மாநில அரசே நூலைக் கொள்முதல் செய்து, நியாயமான விலையில் நெசவாளர்களுக்கு விற்கக் கூடிய அதிகாரத்தை எங்களுக்குத் தாருங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறோம். முதலமைச்சரவர்கள் 11-8-1972 ஆம் தேதியன்று கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பார்க்க வந்த நெசவாளர்களிடத்திலே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடத்திலே இதைத்தான் சொன்னேன். பழிபோட்டு தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அல்ல. நியாயமான விலையில், தரலாம் என்பதற்கு அரசு எடுத்துள்ள முடிவு இது.

பல்வேறு கட்சிகளும், மத்திய அரசாங்கப் பொறுப்பிலே உள்ளவர்களிடத்திலே சொன்னால் எங்களுக்கு பலம் தரும் என்றுதான் நாங்கள் சொன்னோம். பழி போடுகிற நிலையிலே சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நிச்சயம் இந்த முடிவு எடுத்தால் நிரந்தரமான பரிகாரம் இதற்குக் காணமுடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்ற பரிகாரங்களையெல்லாம் வேகமாகப் பேசலாம், பேசிவிட்டு வெளியே செல்லலாம். அவை நிரந்தரமான பரிகாரமாக இருக்கா. இதைத்தான் செய்ய வேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். அதை ஏற்றுக்கொண்டு, நேற்றே நம்முடைய கூட்டுறவுத் துறை நூற்பாலைகள், அரசாங்கம் நடத்துகின்ற ஆலைகளின் பொறுப்பாளர்கள் எல்லோரையும் அழைத்து, எப்படியாவது கூட்டுறவுத் துறைக்கு அதிகமாகக் கொடுக்காவிட்டாலும், கிட்டத்தட்ட 4,000 பேல்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் கொடுத்து வருகிறோம். அதை விட அதிகமாகக் கொடுக்க முடியாது. இருந்தாலும், சங்கடமான நிலையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்ற ஒரே காரணத்திற்காக கொஞ்சம் அதிகமாக நம்முடைய அரசு கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிடமிருந்து நூலை ஒதுக்கி, இந்த கூட்டுறவு நெசவாளர்களுக்குப்

1973 பிப்ரவரி 6] [திரு. செ. மாதவன்]

பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று நேற்று முடிவு எடுத்தோம். அது ஓரளவுக்கு நெசவாளர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. (டாக்டர் ஹாண்டே குறுக்கீடு.)

அதே போல், கார்ட் சிஸ்டம், இதெல்லாம் நாம் ஏற்கனவே முடிவெடுத்து அறிவித்த செய்தி. இந்த அரசாங்கம் செய்ததைப் பாராட்டினார்களே அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நெசவாளர்களுக்கு எவ்வளவு நூல் தேவை என்பதும் நிலையற்ற முடிவாக இருந்து வருகிறது. அரசாங்கம் எல்லா தரப்பிலுள்ள நெசவாளர்களையும் கலந்து, பேசி, கூட்டுறவுத் துறை, தனியார் துறை, அதிலேயும் கைத்தறி துறை, விசைத்தறி துறை, எல்லோருக்குமே நிரந்தரமாக பரிகாரம் காண வேண்டுமென்பதற்காக திட்டம் தயாரிக்க கார்ட் சிஸ்டம், அட்டை வழங்குகிற முறை நல்லமுறை என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அதை எப்படி உருவாக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது முடிவெடுத்துள்ளோம். ஆகவே, விரைவிலே அந்த கார்ட் சிஸ்டத்தைக் கொண்டு வரமுடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் சொல்வதை, மத்திய அரசாங்கத்தைப் பற்றி குறை கூறுவதாக நினைக்கக் கூடாது. காரணம், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அவ்வாறு இருக்குமானால் அதிக அக்கறை காட்டுவார்கள். ஆனால், உண்மையான குறை என்னவென்றால் மத்திய அரசாங்கம் அக்கறையாக முடிவெடுக்கிறார்களா? அதிலே தொல்லை ஏற்படுகிறது. ஒருபக்கம் கைத்தறித் துறை, மறுபக்கம் ஆலை முதலாளிகள், அவர்களுடைய சங்கடம் எங்களுக்குப் புரிகிறது. ஆனால், முடிவெடுக்கும்போது தைரியமாக எடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் எடுத்திருக்கின்ற முடிவு, வாலண்டரி ஸ்கீம், யார்ன் பூல் ஸ்கீம், பம்பாயிலுள்ள டெக்ஸ்டைல் கமிஷனர், ஆலை முதலாளிகளை அழைத்து, இவ்வளவுதான் கொடுக்க வேண்டும். நீங்கள் வாலண்டரி யாகக் கொடுங்கள் என்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு வாலண்டரியாக கொடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதை எப்படியாவது பயன்படுத்திக்கொண்டு நெசவாளர்களுக்குக் கொடுங்கள், இப்படி இங்கே ஒரு உத்தரவு. எதையாவது திட்ட வட்டமாகச் செய்ய வேண்டும். நானே, தொலைபேசியிலே டெக்ஸ்டைல் கமிஷனரிடம் சொன்னேன். இப்படியெல்லாம் இக் கட்டான நிலையை அரசாங்கத்திற்குக் கொண்டு வராதீர்கள், திட்ட வட்டமாகச் சொல்லுங்கள் என்று. நெசவாளர்களுக்கு இவ்வளவு தேவைப்படுகிறது, அதை நாங்கள் எடுத்து, உங்களிடத்திலிலே

[1973 பிப்ரவரி 6]

ஒப்படைக்கிறோம். நீங்கள் வினியோகியுங்கள் என்று சொன்னால் நிலைமை சீராகும். எங்களிடத்திலே அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, 200 நூற்பாலைகள் உள்ள இந்த தமிழ்நாட்டிலே கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் கொடுக்கக் கூடிய அந்த முடிவை அவர்கள் எடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். வாலண்டரி ஸ்கீம், யார்ன் பூல் ஸ்கீம் தோற்றுவிட்டது என்பதையும் நாங்கள் பிரதம மந்திரியிடம் கூறியிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தை குற்றம் கூறுவதல்ல இது. இருக்கின்ற உண்மையான நிலை. தயவு செய்து விலையைக் குறைத்து கொடுங்கள் என்றால், அது நடக்கக்கூடிய காரியம் அல்ல. ஏற்றுமதிக்கு வாய்ப்பு இருக்கும்போது அவர்கள் விலையைக் கூட்டி விடுகிறார்கள். ஆகையால்தான் மத்திய அரசாங்கம் அந்த கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறினேனே தவிர, நிச்சயம் குறைகூறத் தெரிவிக்கவில்லை.

இருந்தாலும், நெசவாளர்களுக்கு உடனடி பரிகாரம் காணும் வகையில் கொஞ்சம் நூல் கொடுக்கலாம் என்ற முடிவை எடுத்திருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள ஆலை சங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு ஓரளவாவது இந்த கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்க அவர்கள் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அதைத் தவிர வேறு பரிகாரம் இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொண்டு, அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், இதிலே கருத்து வேறுபாடே கிடையாது, தேவையான அத்தனை பரிகாரங்களையும் எடுப்போம் என்று கூறி, இதன்மீது எல்லோரும் கருத்தைக் கூறி விட்டார்கள். அதற்கும் மேலே பெரிய விவாதம் தேவையில்லை யென்று கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I have mentioned another subject also along with this adjournment motion. Now that the Hon. Chief Minister is here, I think since it concerns law and order, he would give his reply. One bus had been burnt and about 80 to 90 people were beaten. I would be very happy if the Hon. Chief Minister were to give some sort of assurance that unnecessary police excesses would not take place. I hope and trust the Hon. Chief Minister would give some sort of such assurance. I had combined two issues in my notice, one coming within the purview of the Hon. Minister for Industries and the other coming under the purview of the Hon. Chief Minister. If the Hon. Chief Minister were to come forward and give the assurance, it will be nice.

1973 பிப்ரவரி 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வன்முறைச் செயலிலே ஈடுபடாதவர்கள் எல்லாம், போலீசாரால் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய கூற்றாகும். ஆனால், கடந்த 2, 3 மாதங்களில் பஸ்கள் எரிக்கப்படுவதும் வன்முறைச் செயல்கள் அளவுக்கு மீறி நடந்துகொண்டிருப்பதும், எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்றவர்களுடைய கண்களிலே படாமல் இருப்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பொதுவாக, அரசாங்கத்துக்கு சங்கடம் அளிக்கவேண்டுமென்று நடைபெறுகின்ற காரியங்கள், அவை பற்றி எதிர்த்துப் பேசாமலேயே இருப்பது, அதற்கு மறைமுகமான ஆதரவைக் கொடுத்து விடக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது என்பதை நான் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

சேலத்து சம்பவத்தைப்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே நிரபராதிகள் தண்டிக்கப்படக் கூடாது. நிரபராதிகள் நிச்சயமாக தண்டனைக்கு ஆளாகமாட்டார்கள் என்கின்ற உறுதியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில், எதெற்கெடுத்தாலும், எந்த ஒரு கிளர்ச்சியானாலும் உடனே அரசினுடைய சொத்துக்கள், பொதுமக்களுடைய சொத்துக்கள், அவைகளைப் பாழ்படுத்துவது என்கின்ற அளவுக்கு ஈடுபடுகின்ற சிலருடைய முறைகளை, எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்களும் தங்களுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்கின்ற அளவிலே அவைகளைக் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். வன்முறைச் செயல்களிலே ஈடுபடுகிறவர்களை கண்டிக்கின்ற அந்த முயற்சியிலே எதிர்க்கட்சிகளும் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன். அவர்களுக்கு நான் உறுதியளிப்பேன், நிரபராதிகள் யாரும் நிச்சயமாக நடவடிக்கைக்கு ஆளாகமாட்டார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : உதவித் தலைவர் அவர்களே, விளக்கம் அளிக்கும்பொழுது அந்த விளக்கத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இருக்கிற பிரச்சனைக்கு தாற்காலிகமாக தீர்வு காண தமிழக அரசின்கீழ் இருக்கின்ற அதிகாரத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக எடுக்கப்பட்ட கிட்டத்தட்ட முப்பது ஆலைகள் நம்முடைய அதிகாரத்தின்கீழ் இருப்பதாலே அங்கிருந்து செலவோடு கூடிய லாபம் 5 சதவிகிதத்துக்குமேலே இல்லாத நிலையில் வாங்கி கைத்தறி யாளர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தினால் இந்தப் பிரச்சனையில் 90 சதவிகிதம் தீர்ந்துவிடும். இப்பொழுது 50 சத

[1973 பிப்ரவரி 6]

விகிதம் தான் நூல் அங்கிருந்து விநியோகிக்கப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் முழுவதும் நூலை விநியோகிக்கக்கூடிய முறையை ஏற்படுத்தினால்தான் பிரச்னைக்குத் தீர்வு காணமுடியும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில்கொண்டு கைத்தறி நெசவாளர்கள் வாழ வழி செய்ய வேண்டும், இது நீண்டகாலப் பிரச்சனையாக இருந்துவருகிறது. எனவே, நம்மிடத்திலே உள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி இந்தப் பிரச்னைக்குத் தீர்வு காண அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விளக்கம் கேட்காமல் ஒரு உரையையே ஆற்றிவிட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதைப்பற்றி நான் என்னுடைய உரையிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மறுபடியும் மறுபடியும் அப்படிப்பட்ட கருத்தைச் சொல்வதனால் 190 தனியார் ஆலைகளை ஊக்குவிக்கின்ற நிலைமைக்கு இடம் கொடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறைக்கு 4000 பேல்கள் வரையில் கொடுக்கப்படுகிறது, அரசாங்கத் துறைக்கு 3,500 பேல்கள் வரையில் கொடுக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிற நெசவாளர்களுக்குத் தேவைப்படுவது 4,000 பேல்கள் ஆகும். ஆகவே, நம்முடைய ஆலைகளிலிருந்து கொடுக்கிறோம் கூட்டுறவுத் துறைக்கு அப்பாற்பட்டவற்றிற்குத் தேவைப்படுவது 16 ஆயிரம் பேல்கள் ஆகும். அதை நம்முடைய ஆலைகளிலிருந்து கொடுக்கச் சொல்கிற கருத்தைப் பரப்புவதே தவறு. கிட்டத்தட்ட 25 ஆயிரம் பேல்கள் வரையில் உற்பத்திச் செய்யக் கூடிய தனியார் துறையில் இருந்து வாங்கிக் கொடுப்பதுதான் சரியானது. நம்முடைய நூற்பாலைகளிலிருந்து வாங்கக்கூடாது. இதே கருத்தைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வதன்மூலம் ஏதோ இதில் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவில்லை என்ற தவறான கருத்தைப் பரப்ப இடம் ஏற்படுகிறது. நம்முடைய ஆலையிலிருந்து இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க நாம் ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதி, இதற்கு நான் அனுமதி மறுக்கிறேன்.